

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) č. 670/2010 ze dne 13. července 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 974/98, pokud jde o zavedení eura v Estonsku 1
- ★ Nařízení Rady (EU) č. 671/2010 ze dne 13. července 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 2866/98, pokud jde o přepočítací koeficient eura pro Estonsko 4
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 672/2010 ze dne 27. července 2010, které se týká požadavků pro schvalování typu systémů odmrazování a odmlžování čelního skla některých motorových vozidel a kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti 5
- Nařízení Komise (EU) č. 673/2010 ze dne 27. července 2010 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 21
- ★ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 674/2010 ze dne 23. července 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 63/2002 (ECB/2001/18) o statistice úrokových sazeb uplatňovaných měnovými finančními institucemi na vklady a úvěry vůči domácnostem a nefinančním podnikům (ECB/2010/7) 23

ROZHODNUTÍ

2010/416/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 13. července 2010 v souladu s čl. 140 odst. 2 Smlouvy o přijetí eura
Estonskem ke dni 1. ledna 2011** 24

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 670/2010

ze dne 13. července 2010,

kterým se mění nařízení (ES) č. 974/98, pokud jde o zavedení eura v Estonsku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), a zejména na čl. 140 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura ⁽¹⁾ stanoví, že euro nahrazuje měny členských států, které splňují nezbytné podmínky pro přijetí eura v okamžiku, kdy Společenství vstoupí do třetí etapy hospodářské a měnové unie.

(2) Nařízením Rady (ES) č. 2596/2000 ⁽²⁾ bylo nařízení (ES) č. 974/98 změněno s cílem umožnit nahrazení řecké měny eurem.

(3) Nařízením Rady (ES) č. 2169/2005 ⁽³⁾ bylo nařízení (ES) č. 974/98 změněno s cílem umožnit následné zavedení eura v členských státech, jež euro jako jednotnou měnu dosud nepřijaly.

(4) Nařízením Rady (ES) č. 1647/2006 ⁽⁴⁾ bylo nařízení (ES) č. 974/98 změněno s cílem umožnit nahrazení slovinské měny eurem.

(5) Nařízením Rady (ES) č. 835/2007 ⁽⁵⁾ bylo nařízení (ES) č. 974/98 změněno s cílem umožnit nahrazení kyprské měny eurem.

(6) Nařízením Rady (ES) č. 836/2007 ⁽⁶⁾ bylo nařízení (ES) č. 974/98 změněno s cílem umožnit nahrazení maltské měny eurem.

(7) Nařízením Rady (ES) č. 693/2008 ⁽⁷⁾ bylo nařízení (ES) č. 974/98 změněno s cílem umožnit nahrazení slovenské měny eurem.

(8) Podle článku 4 aktu o přistoupení z roku 2003 je Estonsko členským státem, na který se vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy.

(9) Rozhodnutí Rady 2010/416/EU ze dne 13. července 2010 v souladu s čl. 140 odst. 2 Smlouvy o přijetí eura Estonskem ke dni 1. ledna 2011 ⁽⁸⁾ stanoví, že Estonsko splňuje nezbytné podmínky pro přijetí eura a že výjimka pro Estonsko se zrušuje s účinností od 1. ledna 2011.

(10) Zavedení eura v Estonsku vyžaduje rozšíření stávajících ustanovení o zavedení eura uvedených v nařízení (ES) č. 974/98 na Estonsko.

(11) Estonský plán přechodu stanoví, že se eurobankovky a euromince stanou zákonným platidlem v tomto členském státě v den zavedení eura jako jeho měny. Dnem přijetí eura a datem přechodu na hotovostní euro by měl být 1. leden 2011. Období postupného zrušení by se nemělo použít.

(12) Nařízení (ES) č. 974/98 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha nařízení (ES) č. 974/98 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 300, 29.11.2000, s. 2.

⁽³⁾ Úř. věst. L 346, 29.12.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 309, 9.11.2006, s. 2.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 186, 18.7.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 186, 18.7.2007, s. 3.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 195, 24.7.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Viz strana 24 v tomto čísle Úředního věstníku.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 13. července 2010.

Za Radu
předseda
D. REYNDEERS

PŘÍLOHA

V příloze nařízení (ES) č. 974/98 se mezi údaje týkající se Německa a Řecka vkládá následující řádek:

Členský stát	Datum přijetí eura	Datum přechodu na hotovostní euro	Členský stát s obdobím „postupného zrušení“
„Estonsko	1. ledna 2011	1. ledna 2011	nepoužije se“

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 671/2010

ze dne 13. července 2010,

kterým se mění nařízení (ES) č. 2866/98, pokud jde o přepočítací koeficient eura pro Estonsko

RADA EVROPSKÉ UNIE,

splňuje nezbytné podmínky pro přijetí eura a výjimka pro Estonsko se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2011.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 140 odst. 3 této smlouvy,

(4) Zavedení eura v Estonsku vyžaduje přijetí přepočítacího koeficientu mezi eurem a estonskou korunou. Tento přepočítací koeficient se stanoví na 15,6466 korun za 1 euro, což odpovídá stávajícímu střednímu kurzu koruny v mechanismu směnných kurzů (ERM II).

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

(5) Nařízení (ES) č. 2866/98 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (ES) č. 2866/98 ze dne 31. prosince 1998 o přepočítacích koeficientech mezi eurem a měnami členských států přijímajících euro ⁽²⁾ určuje přepočítací koeficienty od 1. ledna 1999.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

(2) Podle článku 4 aktu o přistoupení z roku 2003 je Estonsko členským státem, na který se vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“).

V článku 1 nařízení (ES) č. 2866/98 se mezi přepočítací koeficienty platné pro německou marku a řeckou drachmu vkládá nový řádek, který zní:

„ = 15,6466 estonských korun“.

(3) Rozhodnutí Rady 2010/416/EU ze dne 13. července 2010 podle čl. 140 odst. 2 Smlouvy o přijetí eura Estonskem ke dni 1. ledna 2011 ⁽³⁾ stanovilo, že Estonsko

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. července 2010.

Za Radu
předseda
D. REYNERS

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 5. července 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie).

⁽²⁾ Úř. věst. L 359, 31.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Viz strana 24 v tomto čísle Úředního věstníku.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 672/2010

ze dne 27. července 2010,

kteřé se týká požadavků pro schvalování typu systémů odmrazování a odmlžování čelního skla některých motorových vozidel a kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojíných vozidel a systémů, konstrukcíních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti

EVROPSKÁ KOMISE,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

Článek 1

Oblast působnosti

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojíných vozidel a systémů, konstrukcíních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti ⁽¹⁾, a zejména na č. 14 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

Toto nařízení se vztahuje na motorová vozidla kategorie M₁, jak jsou definována v příloze II směrnice 2007/46/ES, opatřená čelním sklem.

Článek 2

Definice

vzhledem k těmto důvodům:Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- (1) Nařízení (ES) č. 661/2009 je zvláštní nařízení pro účely schvalování typu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojíných vozidel, jakož i systémů, konstrukcíních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) ⁽²⁾.
- (2) Nařízení (ES) č. 661/2009 ruší směrnici Rady 78/317/EHS ze dne 21. prosince 1977 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se systémů odmrazování a odmlžování zasklených povrchů motorových vozidel ⁽³⁾. Požadavky stanovené v uvedené směrnici by měly být převzaty do tohoto nařízení a v případě potřeby pozměněny tak, aby odpovídaly vývoji vědecích a technických poznatků, zejména pak za účelem zohlednění zvláštních vlastností vozidel s hybridním nebo elektrických pohonem.
- (3) Oblast působnosti tohoto nařízení se shoduje s oblastí působnosti směrnice 78/317/EHS, a je tedy omezena na vozidla kategorie M₁.
- (4) Nařízení (ES) č. 661/2009 obsahuje základní ustanovení týkající se požadavků pro schvalování typu motorových vozidel, pokud jde o systémy odmrazování a odmlžování čelního skla. Je proto nutné pro takové schválení typu stanovit rovněž zvláštní postupy, zkoušky a požadavky.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Technického výboru - motorová vozidla,

- 1) „typem vozidla z hlediska systémů odmrazování a odmlžování čelního skla“ se rozumí vozidla, která se neliší v těchto zásadních hlediscích:
  - vlastností systémů odmrazování a odmlžování,
  - vnější a vnitřní tvary a uspořádaní v úhlu 180° dopředného pole výhledu řidiče, které mohou mít vliv na viditelnost,
  - tvar, velikost, tloušťka a vlastnosti čelního skla a jeho upevnění,
  - maximální počet míst k sezení;
- 2) „motorem“ se rozumí spalovací motor na kapalné nebo plynné palivo;
- 3) „systémem odmrazování“ se rozumí systém určený k odstranění námrazy nebo ledu na vnějším povrchu čelního skla;
- 4) „odmrazenou plochou“ se rozumí plocha čelního skla, jejíž vnější povrch je suchý nebo pokrytý rozpuštěnou nebo částečně rozpuštěnou mokrou námrazou, kterou lze odstranit za pomoci systému stírání čelního skla;
- 5) „systémem odmlžování“ se rozumí systém určený k odstranění zamlžení na vnitřním povrchu čelního skla;
- 6) „zamlžením“ se rozumí vrstva kondenzátu na vnitřní straně zaskleného povrchu čelního skla;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 200, 31.7.2009, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 81, 28.3.1978, s. 27.

- 7) „odmlženou plochou“ se rozumí plocha čelního skla, jejíž vnitřní povrch je poté, co byl zamlžený, suchý, bez kapek nebo stop vody;
- 8) „plochou výhledu A“ se rozumí zkušební prostranství A, jak je definováno v bodě 2.2 přílohy 18 předpisu č. 43 EHK OSN (1);
- 9) „plochou výhledu B“ se rozumí omezené zkušební prostranství B, jak je definováno v bodě 2.4 přílohy 18 předpisu č. 43 EHK OSN, včetně plochy vymezené v bodě 2.4.1 uvedeného předpisu;
- 10) „konstrukčním úhlem trupu“ se rozumí úhel mezi svislicí procházející bodem „R“ neboli vztažným bodem místa k sezení a čarou trupu naměřený v poloze, která odpovídá konstrukční poloze opěradla udané výrobcem vozidla;
- 11) „bodem „R““ neboli „vztažným bodem místa k sezení“ se rozumí konstrukční bod určený výrobcem vozidla pro každé místo k sezení a stanovený vzhledem k trojrozměrné vztažné soustavě;
- 12) „trojrozměrnou vztažnou soustavou“ se rozumí referenční síť, která se skládá ze svislé podélné roviny X-Z, z vodorovné roviny X-Y a ze svislé příčné roviny Y-Z v souladu s ustanoveními přílohy II dodatku 2;
- 13) „základními referenčními značkami“ se rozumí otvory, povrchy, značky nebo jiné identifikační znaky na karoserii nebo podvozku vozidla, jejichž souřadnice X, Y a Z vzhledem k trojrozměrné referenční síti stanoví výrobce vozidla;
- 14) „hlavním spínačem ovládání vozidla“ se rozumí zařízení, jímž se elektronický systém přístrojové desky vozidla přepíná z režimu, kdy je vypnutý, jako v případě, kdy je vozidlo zaparkované a řidič není přítomen, do běžného provozního režimu.

Článek 3

Ustanovení pro ES schvalování typu vozidla z hlediska systémů odmrazování a odmlžování

1. Výrobce nebo jeho zástupce předloží schvalovacímu orgánu žádost o ES schválení typu vozidla z hlediska systémů odmrazování a odmlžování čelního skla.
2. Žádost musí být vyhotovena podle vzoru informačního dokumentu v příloze I části 1.
3. Jsou-li splněny příslušné požadavky stanovené v příloze II, udělí schvalovací orgán ES schválení typu a vydá číslo schválení typu v souladu se systémem číslování stanoveným v příloze VII směrnice 2007/46/ES.

Tentýž členský stát nesmí přidělit stejné číslo jinému typu vozidla.

4. Pro účely odstavce 3 schvalovací orgán vyhotoví certifikát ES schválení typu podle vzoru uvedeného v příloze I části 2.

Článek 4

Platnost a rozšíření schválení udělených podle směrnice 78/317/EHS

Vnitrostátní orgány povolí prodej a uvedení do provozu u vozidel, pro něž bylo schválení typu uděleno před datem uvedeným v čl. 13, odst. 2 nařízení (ES) č. 661/2009, a nadále budou pro tato vozidla udělovat prodloužení schválení v souladu s podmínkami směrnice 78/317/EHS.

Článek 5

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. července 2010.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

(1) Ještě nebyl zveřejněn. Bude zveřejněn v srpnu 2010.

PŘÍLOHA I

Správní doklady pro ES schvalování typu vozidla, pokud jde o systémy odmrazování a odmlžování

ČÁST 1

Informační dokument

VZOR

Informační dokument č. ... pro ES schválení typu vozidla s ohledem na systémy odmrazování a odmlžování.

Následující informace se spolu se soupisem obsahu dodávají v trojím vyhotovení. Předkládají-li se výkresy, musí být vypracovány ve vhodném měřítku na formátu A4 nebo musí být na tento formát složeny a musí být dostatečně podrobné. Předkládají-li se fotografie, musí být dostatečně detailní.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky uvedené v této příloze elektronické ovládání, musí být dodány informace o jeho fungování.

0. OBECNÉ
- 0.1 Značka (obchodní název výrobce): .....
- 0.2 Typ: .....
- 0.2.1 Obchodní název (názvy) (je-li/jsou-li k dispozici): .....
- 0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen ^(b): .....
- 0.3.1 Umístění takového označení: .....
- 0.4 Kategorie vozidla ^(c): .....
- 0.5 Název a adresa výrobce: .....
- 0.8 Název (názvy) a adresa (adresy) montážního závodu (závodů): .....
- 0.9 Název a adresa případného zástupce výrobce: .....
1. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA
- 1.1 Fotografie a/nebo výkresy představitele typu vozidla: .....
- 1.6 Umístění a uspořádání motoru: .....
- 1.8 Řízení: levostranné/pravostranné ⁽¹⁾.
3. HNACÍ JEDNOTKA ^(k)
- 3.1 Výrobce motoru: .....
- 3.1.1 Kód motoru podle výrobce (jak je vyznačen na motoru nebo označen jiným způsobem): .....
- 3.2 Motor s vnitřním spalováním
- 3.2.1 Specifické údaje o motoru
- 3.2.1.1 Princip činnosti: zážehový/vznětový ⁽¹⁾ Cyklus: čtyřtakt/dvoutakt/rotační ⁽¹⁾
- 3.2.1.2 Počet a uspořádání válců: .....
- 3.2.1.3 Zdvihový objem motoru ^(m): .....cm³
- 3.2.1.6 Běžné volnoběžné otáčky ⁽²⁾: .....ot/min
- 3.2.1.8 Maximální netto výkon ⁽ⁿ⁾: ..... kW při ..... ot/min⁻¹ (hodnota podle údaje výrobce)
- 3.2.2 Palivo
- 3.2.2.1 Lehká užitková vozidla: motorová nafta/benzin/zkapalněný ropný plyn (LPG)/zemní plyn nebo biomethan/ethanol (E 85)/ bionafta/vodík ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾
- 3.2.5 Elektrický systém
- 3.2.5.1 Jmenovité napětí: ..... V, na kostře kladný/záporný pól ⁽¹⁾

- 3.2.5.2 Generátor
- 3.2.5.2.1 Typ: .....
- 3.2.5.2.2 Jmenovitý výkon: ..... VA
- 3.2.7 Systém chlazení: kapalina/vzduch ⁽¹⁾
- 3.2.7.1 Jmenovité seřízení mechanismu regulace teploty motoru: .....
- 3.2.7.2 Kapalinou
- 3.2.7.2.1 Druh kapaliny: .....
- 3.2.7.2.2 Oběhové čerpadlo (čerpadla): ano/ne ⁽¹⁾
- 3.2.7.2.3 Vlastnosti: ..... nebo
- 3.2.7.2.3.1 Značka (značky): .....
- 3.2.7.2.3.2 Typ (typy): .....
- 3.2.7.2.4 Převodový poměr (poměry) pohonu: .....
- 3.2.7.2.5 Popis ventilátoru a mechanismu jeho pohonu: .....
- 3.2.7.3 Vzduchem
- 3.2.7.3.1 Ventilátor: ano/ne ⁽¹⁾
- 3.2.7.3.2 Vlastnosti: .....
- 3.2.7.3.2.1 Značka (značky): .....
- 3.2.7.3.2.2 Typ (typy): .....
- 3.3 Elektrický motor
- 3.3.1 Typ (vinutí, buzení) .....
- 3.3.1.1 Maximální hodinový výkon: ..... kW
- 3.3.1.2 Provozní napětí: V
- 3.3.2 Baterie
- 3.3.2.1 Počet článků: .....
- 3.3.2.2 Hmotnost: ..... kg
- 3.3.2.3 Kapacita: ..... Ah (ampérhodiny)
- 3.3.2.4 Umístění: .....
- 3.4 Jiné motory nebo jejich kombinace
- 3.4.1 Vozidlo s hybridním elektrickým pohonem: ano/ne ⁽¹⁾
- 3.4.2 Kategorie vozidel s hybridním elektrickým pohonem: externí nabíjení/jiné než externí nabíjení: ⁽¹⁾
- 3.4.3 Přepínač pracovního režimu: ano/ne ⁽¹⁾
- 3.4.3.1 Volitelné režimy
- 3.4.3.1.1 Výhradně elektrický: ano/ne ⁽¹⁾
- 3.4.3.1.2 Výhradně se spotřebou paliva: ano/ne ⁽¹⁾
- 3.4.3.1.3 Hybridní režimy: ano/ne ⁽¹⁾ (pokud ano, krátký popis): .....
- 3.4.4 Popis zásobníku energie: (baterie, kondenzátor, setrvačnick/generátor)
- 3.4.4.1 Značka (značky): .....
- 3.4.4.2 Typ (typy): .....
- 3.4.4.3 Identifikační číslo: .....

3.4.4.4	Druh elektrochemického článku:	
3.4.4.5	Zdroj energie: .....(u baterie: napětí a kapacita Ah za 2 h, u kondenzátoru: J, ...	
3.4.4.6	Nabíječ: palubní/externí/bez nabíječe (¹)	
3.6	Přípustné teploty podle výrobce	
3.6.1	Chladicí soustava	
3.6.1.1	Chlazení kapalinou, maximální teplota na výstupu:	K
3.6.1.2	Chlazení vzduchem	
3.6.1.2.1	Vztažný bod:	
3.6.1.2.2	Maximální teplota ve vztažném bodě:	K
3.6.2	Maximální výstupní teplota mezichladiče plicního vzduchu:	K
3.6.3	Maximální teplota výfukových plynů ve výfukovém potrubí (potrubích) v blízkosti výstupní příruby (přírub) sběrného výfukového potrubí nebo turbodmychadla:	K
9.	KAROSERIE	
9.1	Druh karoserie podle kódů stanovených v části C přílohy II směrnice 2007/46/ES:	
9.2	Použité materiály a způsoby konstrukce:	
9.3	Dveře pro cestující, zámky a závěsy dveří	
9.3.1	Uspořádání dveří a počet dveří:	
9.4	Pole výhledu	
9.4.1	Dostatečně podrobné údaje o primárních referenčních značkách, které umožní jejich pohotovostní rozeznání a umožní ověřit polohu každé značky vůči ostatním a vůči bodu „R“:	
9.4.2	Výkres (výkresy) nebo fotografie ukazující umístění částí v úhlu 180° dopředného pole výhledu:	
9.5	Čelní sklo a ostatní okna	
9.5.1	Čelní sklo	
9.5.1.1	Použité materiály:	
9.5.1.2	Způsob montáže:	
9.5.1.3	Úhel sklonu:	
9.5.1.4	Číslo (čísla) schválení typu:	
9.5.1.5	Příslušenství čelního skla a poloha, ve které je montováno, spolu se stručným popisem případných elektrických/elektronických součástí:	
9.6	Stírač (stírače) čelního skla	
9.6.1	Podrobný technický popis (včetně fotografií nebo výkresů):	
9.7	Ostříkovač čelního skla	
9.7.1	Podrobný technický popis (včetně fotografií nebo výkresů) nebo číslo schválení typu, je-li ostříkovač schválen jako samostatný technický celek:	
9.8	Odmrazování a odmlžování	
9.8.1	Podrobný technický popis (včetně fotografií nebo výkresů):	
9.8.2	Maximální elektrický příkon:	kW
9.10	Vnitřní uspořádání	
9.10.1	Ochrana cestujících před stykem s vnitřními částmi vozidla	
9.10.1.1	Dispoziční výkres nebo fotografie s vyznačením polohy připojených řezů nebo pohledů:	
9.10.1.3	Fotografie, výkresy a/nebo rozvinutý pohled na vnitřní výbavu zobrazující části prostoru pro cestující a použité materiály (kromě vnitřních zpětných zrcátek), uspořádání ovladačů, střechy a střešního okna, opěradel, sedadel a zadní části sedadel:	

9.10.3	Sedadla	
9.10.3.1	Počet míst k sezení ⁽⁵⁾ :	
9.10.3.1.1	Umístění a uspořádání:	
9.10.3.5	Souřadnice nebo výkres bodu „R“	
9.10.3.5.1	Sedadlo řidiče:	
9.10.3.6	Konstrukční úhel trupu	
9.10.3.6.1	Sedadlo řidiče:	

Vysvětlivky

(¹) Nehodící se škrtněte.

(²) Uveďte povolenou odchylku.

(⁶) Vozidla, která mohou používat jako palivo jak benzin, tak plynné palivo, avšak u nichž je benzinový systém namontován jen pro nouzové účely nebo pro startování a u nichž nádrž na benzin nemůže obsahovat více než 15 litrů benzínu, se pro zkoušku pokládají za vozidla, která mohou používat jako palivo pouze plynné palivo.

(^b) Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento informační dokument, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

(^c) Klasifikace podle definic uvedených v části A přílohy II směrnice 2007/46/ES.

(⁶) Pokud může vozidlo používat jako palivo jak benzin, motorovou naftu atd., tak také jejich kombinaci s jinými palivy, je třeba jednotlivé body opakovat. U nekonvenčních motorů a systémů musí být výrobcem uvedeny odpovídající údaje.

(^m) Tato hodnota se vypočte ($\pi = 3,1416$) a zaokrouhlí na nejbližší cm^3 .

(ⁿ) Stanoveno podle požadavků směrnice Rady 80/1269/EHS (Úř. věst. L 375, 31.12.1980, s. 46).

(⁵) Z údajů o počtu míst k sezení se uvede ten, který platí, je-li vozidlo v pohybu. V případě modulárního uspořádání lze uvést rozmezí.

ČÁST 2

Certifikát ES schválení typu

VZOR

Formát: A4 (210 × 297 mm)

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko schvalovacího orgánu

Sdělení týkající se:

— ES schválení typu ⁽¹⁾ — rozšíření ES schválení typu ⁽¹⁾ — odmítnutí ES schválení typu ⁽¹⁾ — odnětí ES schválení typu ⁽¹⁾	}	typu vozidla s ohledem na systémy odmrazování a odmlžování

s ohledem na nařízení (EU) č. 672/2010 naposledy pozměněné nařízením (EU) č. .../... ⁽¹⁾

Číslo ES schválení typu: .....

Důvod pro rozšíření: .....

ODDÍL I

- 0.1 Značka (obchodní název výrobce): .....
- 0.2 Typ: .....
- 0.2.1 Obchodní název (názy) (je-li/jsou-li k dispozici): .....
- 0.3 Způsob označení typu, je-li typ na vozidle vyznačen ⁽²⁾: .....
- 0.3.1 Umístění takového označení: .....
- 0.4 Kategorie vozidla ⁽³⁾: .....
- 0.5 Název a adresa výrobce: .....
- 0.8 Název (názy) a adresa (adresy) montážního závodu (závodů): .....
- 0.9 Název a adresa případného zástupce výrobce: .....

ODDÍL II

1. Další informace: viz dodatek
2. Technická zkušebna provádějící zkoušky: .....
3. Datum zkušebního protokolu: .....
4. Číslo zkušebního protokolu: .....
5. Poznámky (jsou-li nějaké): viz dodatek.
6. Místo: .....
7. Datum: .....
8. Podpis: .....

Přílohy: Schvalovací dokumentace

Zkušební protokol

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.⁽²⁾ Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento informační dokument, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).⁽³⁾ Podle definice v části A přílohy II směrnice 2007/46/ES.

Doplňěk

k certifikátu ES schválení typu č. ...

1. Další informace:
  - 1.1 Stručný popis typu vozidla z hlediska nosné konstrukce, rozměrů, tvarování a konstrukčních materiálů: .....
  - 1.2 Popis systémů odmrazování a odmlžování: .....
  - 1.3 Popis vnitřního uspořádání nebo výbavy, jež by mohly mít vliv na zkoušky: .....
  - 1.4 Maximální počet míst k sezení: .....
  - 1.5 Vlastnosti čelního skla: .....tloušťka součástí (mm): .....
  - 1.6 Jmenovité napětí elektrické instalace (V): .....
2. Řízení: levostranné/pravostranné ⁽¹⁾
3. Hnací jednotka: zážehová/vznětová/elektrická/hybridní elektrická/ ..... ⁽¹⁾
4. Teplota při zkoušce odmrazování: - 8 °C/- 18 °C ⁽¹⁾
5. Poznámky: .....

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA II

Požadavky na systémy odmrazování a odmlžování čelního skla

1. ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY
  - 1.1 Odmrazování čelního skla
    - 1.1.1 Všechna vozidla musí být vybavena systémem pro odstraňování námrazy a ledu ze zaskleného vnějšího povrchu čelního skla. Systém odmrazování čelního skla musí být natolik účinný, aby zajistil dostatečnou viditelnost čelním sklem za chladného počasí.
    - 1.1.2 Účinnost systému se ověří opakovaným stanovením odmražené plochy čelního skla po nastartování motoru, když před tím bylo vozidlo po určitou dobu udržováno v mrazicí komoře.
    - 1.1.3 Splnění požadavků podle bodů 1.1.1 a 1.1.2 se ověří postupem podle bodu 2.1 této přílohy.
    - 1.1.4 Musí být splněny tyto požadavky:
      - 1.1.4.1 po 20 minutách od začátku zkoušky musí být odmrazeno 80 % plochy výhledu A, vymezené podle přílohy II dodatku 3;
      - 1.1.4.2 po 25 minutách od začátku zkoušky musí být odmrazená plocha čelního skla na straně spolucestujícího srovnatelná s plochou stanovenou v bodě 1.1.4.1 pro stranu řidiče;
      - 1.1.4.3 po 40 minutách od začátku zkoušky musí být odmrazeno 95 % plochy výhledu B, vymezené podle přílohy II dodatku 3.
  - 1.2 Odmlžování čelního skla
    - 1.2.1 Všechna vozidla musí být vybavena systémem pro odstraňování zamlžení z vnitřního zaskleného povrchu čelního skla.
    - 1.2.2 Systém odmlžování musí být dostatečně účinný, aby obnovil viditelnost čelním sklem, pokud je zamlžené. Jeho účinnost se ověří postupem podle bodu 2.2 této přílohy.
    - 1.2.3 Musí být splněny tyto požadavky:
      - 1.2.3.1 z plochy výhledu A vymezené podle přílohy II dodatku 3 musí být po 10 minutách odmlženo 90 %;
      - 1.2.3.2 z plochy výhledu B vymezené podle přílohy II dodatku 3 musí být po 10 minutách odmlženo 80 %.
2. ZKUŠEBNÍ POSTUP
  - 2.1 Odmrazování čelního skla
    - 2.1.1 Zkouška se provede při jedné z těchto teplot podle určení výrobce: -8 ± 2 °C nebo -18 ± 3 °C.
    - 2.1.2 Zkouška se provede v mrazicí komoře dostatečně velké, aby se do ní vešlo celé vozidlo, a tak vybavené, aby se v ní po celou dobu zkoušky udržela teplota zvolená podle bodu 2.1.1 a cirkuloval v ní chladný vzduch. Před okamžikem, kdy se vozidlo vystaví chladu, musí být mrazicí komora udržována na stanovené zkušební teplotě nebo pod ní po dobu nejméně 24 hodin.
    - 2.1.3 Před zkouškou se vnitřní a vnější povrch čelního skla pečlivě odmastí denaturovaným lihem nebo rovnocenným odmašťovacím prostředkem. Po zaschnutí se povrch potře roztokem čpavku o koncentraci nejméně 3 % a nejvýše 10 %. Povrch se nechá znovu oschnout a pak se oře suchou bavlněnou tkaninou.

- 2.1.4 Před začátkem zkoušky se vozidlo s vypnutým motorem udržuje po dobu nejméně 10 hodin při teplotě zkoušky.
- 2.1.4.1 Tuto dobu lze zkrátit, je-li možné ověřit, zda jsou chladicí kapalina a mazací olej motoru vozidla ustáleny na zkušební teplotě.
- 2.1.5 Po uplynutí doby podle bodu 2.1.4 se pomocí vodní stříkací pistole pracující při tlaku $3,5 \pm 0,2$ barů vytvoří na celém vnějším povrchu čelního skla rovnoměrná vrstva ledu $0,044 \text{ g/cm}^2$.
- 2.1.5.1 Rozstříkovací tryska seřízená na nejšířší rozstřík a největší průtok se udržuje kolmo k zasklenému povrchu ve vzdálenosti 200 mm až 250 mm od něj, přičemž se usměrňuje tak, aby po celém čelním skle vytvořila stejnoměrnou vrstvu ledu.
- 2.1.5.1.1 Ke splnění požadavků bodu 2.1.5 lze použít stříkací pistoli s tryskou o průměru 1,7 mm a průtoku 0,395 l/min schopnou vytvořit ze vzdálenosti 200 mm od povrchu skla vodní paprsek o průměru 300 mm. Je možno použít i jiné zařízení, se kterým lze tyto požadavky splnit.
- 2.1.6 Po vytvoření vrstvy ledu na čelním skle se vozidlo ponechá v mrazicí komoře ještě dalších nejméně 30 minut a nejvýše 40 minut.
- 2.1.7 Po uplynutí doby předepsané v bodě 2.1.6. vstoupí do vozidla jeden nebo dva pozorovatelé. Potom je možné přepnout hlavní spínač ovládání vozidla do polohy „zapnuto“ a může se nastartovat motor, v případě potřeby některým z vnějších prostředků. Zkušební doba začíná okamžikem, kdy je aktivován hlavní spínač ovládání vozidla.
- 2.1.7.1 Je-li vozidlo vybaveno motorem, je možné během prvních pěti minut zkoušky přizpůsobit rychlost otáček podle doporučení výrobce pro zahřívání motoru při startování v chladném počasí.
- 2.1.7.2 Během posledních 35 minut zkoušky (nebo po celou dobu zkoušky, jestliže se nevyužije pětiminutové zahřívací procedury):
- 2.1.7.2.1 Je-li vozidlo vybaveno motorem, nesmí otáčky motoru překročit 50 % otáček maximálního výkonu. Pokud se však ukáže, že to není proveditelné kvůli specifickému ovládání motoru, například v případě elektrických hybridních vozidel, je třeba realisticky stanovit nejhorší možnou variantu. Tato varianta zohlední otáčky motoru a to, že za normálních jízdních podmínek při okolní teplotě $-8 \text{ }^\circ\text{C}$ nebo $-18 \text{ }^\circ\text{C}$, podle toho, kterou z nich výrobce určil jako teplotu při zkoušce, motor v určitých intervalech přestává běžet, nebo neběží vůbec. Pokud systém splní požadavky na odmrazování, aniž by motor běžel, nemusí motor běžet vůbec.
- 2.1.7.3 Na začátku zkoušky musí být všechny baterie plně nabitě.
- 2.1.7.4 Během zkoušky nesmí napětí na svorkách odmrazovacího zařízení překročit jmenovité napětí systému o více než 20 %.
- 2.1.7.5 Teplota ve zkušební komoře se měří v úrovni středu čelního skla v bodě, který není významně ovlivněn teplem ze zkoušeného vozidla.
- 2.1.7.6 Vodorovná složka rychlosti vzduchu chladicího komory, měřená bezprostředně před zkouškou ve střední rovině vozidla v bodě vzdáleném 300 mm před spodní hranou čelního skla a ve středu vzdálenosti mezi spodní a horní hranou čelního skla, musí být co nejnižší a v každém případě musí být nižší než 8 km/h.
- 2.1.7.7 Má-li vozidlo kapotu motoru, střechu, dveře, okna a průduchy, musí být uzavřeny, s výjimkou vstupů a výstupů vytápěcího a větracího systému; jedno nebo dvě okna mohou být na žádost výrobce otevřena na svislou vzdálenost celkově 25 mm.

- 2.1.7.8 Ovladače systému odmrazování vozidla se nastaví podle doporučení výrobce vozidla pro teplotu při zkoušce.
- 2.1.7.9 Při zkoušce lze použít stírače čelního skla, ale pouze bez ruční pomoci jiné než použití ovladačů uvnitř vozidla.
- 2.1.8 V pětiminutových intervalech od počátku zkoušky pozorovatelé obkreslí odmrazenou plochu na vnitřním povrchu čelního skla.
- 2.1.9 Po ukončení zkoušky se zaznamenají obrysy odmrazené plochy obkreslené na vnitřním povrchu čelního skla v souladu s bodem 2.1.8 a označí se tak, aby určovaly plochy výhledu čelního skla A a B.
- 2.2 Odmrazování čelního skla
- 2.2.1 Před zkouškou se vnitřní povrch čelního skla pečlivě odmastí denaturovaným lihem nebo rovnocenným odmašťovacím prostředkem. Po zaschnutí se povrch potře roztokem čpavku o koncentraci nejméně 3 % a nejvýše 10 %. Povrch se nechá znovu oschnout a pak se otře suchou bavlněnou tkaninou.
- 2.2.2 Zkouška se provede v klimatizační komoře dostatečně velké, aby se do ní vešlo celé vozidlo, a vybavené tak, aby vytvářela a po celou dobu zkoušky udržovala zkušební teplotu -3 ± 1 °C.
- 2.2.2.1 Teplota ve zkušební komoře se měří v úrovni středu čelního skla v bodě, který není významně ovlivněn teplem ze zkoušeného vozidla.
- 2.2.2.2 Vodorovná složka rychlosti vzduchu chladicího komoru, měřená bezprostředně před zkouškou ve střední rovině vozidla v bodě vzdáleném 300 mm před spodní hranou čelního skla a ve středu vzdálenosti mezi spodní a horní hranou čelního skla, musí být co nejnižší a v každém případě musí být nižší než 8 km/h.
- 2.2.2.3 Má-li vozidlo kapotu motoru, střechu, dveře, okna a průduchy, musí být uzavřeny, s výjimkou vstupů a výstupů vytápěcího a větracího systému; jedno nebo dvě okna mohou být na žádost výrobce od začátku zkoušky otevřena na svislou vzdálenost celkově 25 mm.
- 2.2.3 Zamrazení se vytvoří pomocí zdroje páry popsaného v příloze II dodatku 4. Tento zdroj musí obsahovat dostatek vody, aby při teplotě prostředí -3 °C produkoval nejméně 70 ± 5 g/h páry na každé místo k sezení určené výrobcem.
- 2.2.4 Poté, co se vozidlo umístí do klimatizační komory, očistí se vnitřní povrch čelního skla podle bodu 2.2.1. Teplota okolního vzduchu se sníží na -3 ± 1 °C a udržuje se na těchto hodnotách. Motor vozidla musí být vypnutý a vozidlo musí být před začátkem zkoušky udržováno při zkušební teplotě po dobu nejméně 10 hodin. Tuto dobu lze zkrátit, je-li možné ověřit, zda jsou chladicí kapalina a mazací olej motoru vozidla ustáleny na zkušební teplotě.
- 2.2.5 Zdroj páry se umístí tak, aby se vyústění jeho výstupních otvorů nacházelo ve střední podélné rovině vozidla ve výšce 580 ± 80 mm nad bodem „R“ neboli vztažným bodem sedadla řidiče. Zpravidla se umístí bezprostředně za opěradlo předního sedadla, přičemž sedadla jsou v konstrukční poloze udané výrobcem a zadní sedadla jsou nastavena v poloze odpovídající konstrukčnímu úhlu trupu. Jestliže konstrukce vozidla toto uspořádání neumožňuje, zdroj se umístí před opěradlem ve vhodné poloze nejbližší poloze výše uvedené.
- 2.2.6 Po pěti minutách činnosti zdroje páry ve vozidle vstoupí do vozidla rychle jeden nebo dva pozorovatelé, přičemž otevrou kterékoli vstupní dveře na dobu nejvýše 8 vteřin, a posadí se na přední sedadlo (sedadla), výkon zdroje se pak sníží o 70 ± 5 g/h na každého z pozorovatelů.
- 2.2.7 Po jedné minutě od vstupu pozorovatele (pozorovatelů) do vozidla je možné přepnout hlavní spínač ovládání vozidla do polohy „zapnuto“ a pak se může nastartovat motor, v případě potřeby některým z vnějších prostředků. Zkušební doba začíná okamžikem, kdy je aktivován hlavní spínač ovládání vozidla.

- 2.2.7.1 Je-li vozidlo vybaveno motorem, nesmí otáčky motoru překročit 50 % otáček maximálního výkonu. Pokud se však ukáže, že to není proveditelné kvůli specifickému ovládní motoru, například v případě elektrických hybridních vozidel, je třeba realisticky stanovit nejhorší možnou variantu. Tato varianta zohlední otáčky motoru a to, že za normálních jízdních podmínek při okolní teplotě $-1\text{ }^{\circ}\text{C}$ motor v určitých intervalech přestává běžet, nebo neběží vůbec. Pokud systém splní požadavky na odmlžování, aniž by motor běžel, nemusí motor běžet vůbec.
- 2.2.7.2 Ovladače systému odmlžení vozidla se nastaví podle doporučení výrobce pro teplotu při zkoušce.
- 2.2.7.3 Na začátku zkoušky musí být všechny baterie plně nabité.
- 2.2.7.4 Napětí na svorkách odmlžovacího zařízení nesmí překročit jmenovité napětí systému o více než 20 %.
- 2.2.8 Na konci zkoušky se obkreslí a zaznamenají obrysy odmlžení a označí se tak, aby určovaly plochy výhledu čelního skla A a B.
-

---

*Dodatek 1***Postup zjištění bodu „R“ neboli vtažného bodu místa k sezení**

Bod „R“ neboli vztažný bod místa k sezení se určí v souladu s ustanoveními přílohy 3 předpisu č. 17 EHK OSN ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 373, 27.12.2006, s. 1.

---

*Dodatek 2***Postup stanovení základních referenčních značek v trojrozměrné vztažné soustavě**

Prostorové vztahy mezi základními referenčními značkami na výkresech a jejich skutečným umístěním na vozidle se určí v souladu s ustanoveními přílohy 4 předpisu č. 125 EHK OSN ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ještě nebyl zveřejněn. Bude zveřejněn v srpnu 2010.

---

*Dodatek 3***Postup stanovení ploch výhledu čelních skel vozidel**

Plochy výhledu A a B se určí v souladu s ustanoveními přílohy 18 předpisu č. 43 EHK OSN.

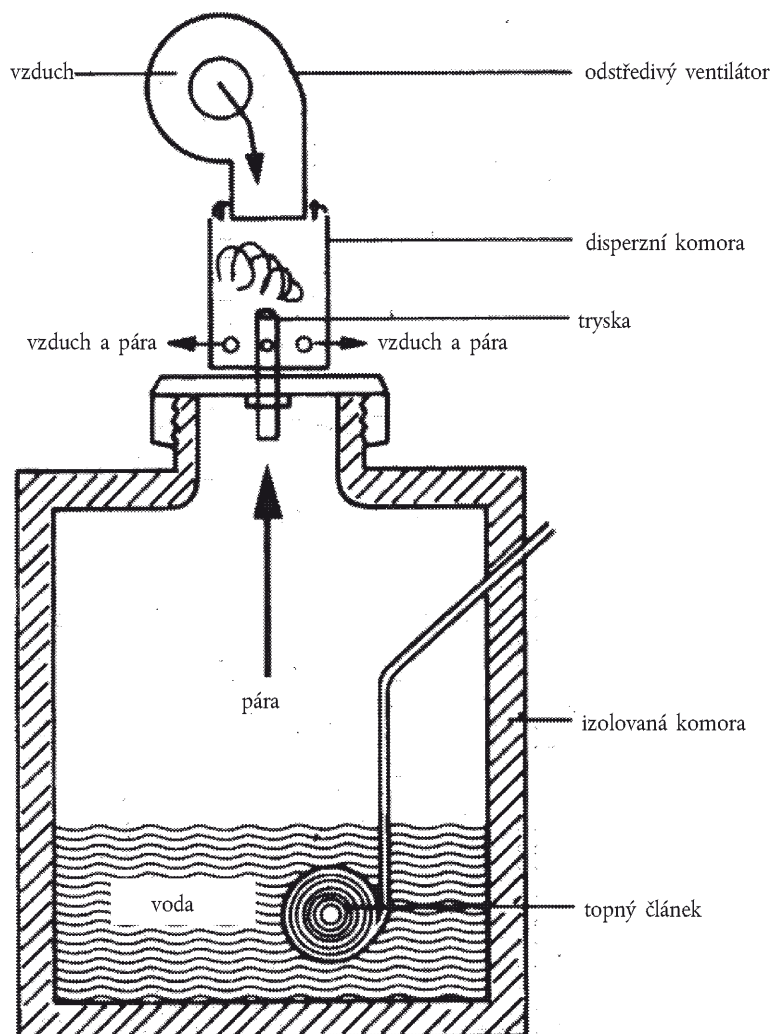
Dodatek 4

Požadavky na zdroj páry

1. VLASTNOSTI
  - 1.1 Zdroj páry, který se použije při zkoušce, musí mít tyto obecné vlastnosti:
    - 1.1.1 Vodní nádrž musí mít objem nejméně 2,25 litrů.
    - 1.1.2 Tepelné ztráty při bodu varu nesmějí při okolní teplotě -3 ± 1 °C překročit 75 W.
    - 1.1.3 Ventilátor musí mít kapacitu dodávat od 0,07 do 0,10 m³/min při statickém tlaku 0,5 mbar.
    - 1.1.4 Na horní části zdroje páry musí být šest otvorů umístěných po obvodu ve stejných rozstupech (viz obrázek 1).
    - 1.1.5 Zdroj musí být kalibrován při teplotě -3 ± 1 °C tak, aby bylo možno nastavit dodávku páry po dílčích dávkách 70 ± 5 g/h až do n -násobku této hodnoty, kde n je maximální počet míst k sezení podle určení výrobce.

Obrázek 1

Schéma zdroje páry

- 1.2 Označené části musí mít tyto vlastnosti, pokud jde o materiál a rozměry:
    - 1.2.1 Tryska
      - 1.2.1.1 Rozměry:
        - 1.2.1.1.1 Délka 100 mm.
        - 1.2.1.1.2 Vnitřní průměr 15 mm.
      - 1.2.1.2 Materiál:
        - 1.2.1.2.1 Mosaz.
    - 1.2.2 Disperzní komora
      - 1.2.2.1 Rozměry:
        - 1.2.2.1.1 Vnější průměr trubky 75 mm.
        - 1.2.2.1.2 Tloušťka stěny 0,38 mm.
        - 1.2.2.1.3 Délka 115 mm.
        - 1.2.2.1.4 Šest rovnoměrně rozmístěných otvorů o průměru 6,3 mm, umístěných 25 mm nad dnem komory.
      - 1.2.2.2 Materiál:
        - 1.2.2.2.1 Mosaz.
-

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 673/2010**ze dne 27. července 2010****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“⁽¹⁾),s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 28. července 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. července 2010.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MK	30,3
	TR	105,8
	ZZ	68,1
0707 00 05	TR	95,6
	ZZ	95,6
0709 90 70	TR	85,8
	ZZ	85,8
0805 50 10	AR	107,4
	UY	133,9
	ZA	100,7
	ZZ	114,0
0806 10 10	AR	137,6
	CL	86,1
	EG	145,2
	IL	126,4
	MA	161,5
	TR	154,8
	ZA	130,8
	ZZ	134,6
	0808 10 80	AR
BR		77,2
CA		98,9
CL		102,3
CN		82,1
MA		54,2
NZ		110,3
US		132,3
UY		111,6
ZA		97,9
ZZ		101,0
0808 20 50		AR
	CL	183,5
	NZ	130,0
	ZA	106,0
	ZZ	123,5
0809 10 00	TR	192,5
	ZZ	192,5
0809 20 95	TR	228,0
	US	520,8
	ZZ	374,4
0809 30	TR	193,7
	ZZ	193,7
0809 40 05	BA	63,7
	TR	126,3
	XS	82,8
	ZZ	90,9

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) č. 674/2010**ze dne 23. července 2010,****kterým se mění nařízení (ES) č. 63/2002 (ECB/2001/18) o statistice úrokových sazeb uplatňovaných měnovými finančními institucemi na vklady a úvěry vůči domácnostem a nefinančním podnikům****(ECB/2010/7)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Kvalitu minimální velikosti národního výběrového souboru určované podle vymezených kritérií je třeba dále posuzovat, a proto je nutné prodloužit příslušné přechodné období s cílem tuto otázku zkoumat.
- (2) Nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 63/2002 (ECB/2001/18) ze dne 20. prosince 2001 o statistice úrokových sazeb uplatňovaných měnovými finančními institucemi na vklady a úvěry vůči domácnostem a nefinančním podnikům⁽²⁾ je třeba odpovídajícím způsobem změnit,

Článek 1

V prvním odstavci přílohy IV nařízení (ES) č. 63/2002 (ECB/2001/18) se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Do (a včetně) referenčního měsíce prosince 2013 zní příloha I odst. 10 takto:“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 23. července 2010.

Za Radu guvernérů ECB

prezident ECB

Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 24.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 13. července 2010

v souladu s čl. 140 odst. 2 Smlouvy o přijetí eura Estonskem ke dni 1. ledna 2011

(2010/416/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), a zejména na čl. 140 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na zprávu Evropské komise,

s ohledem na zprávu Evropské centrální banky,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na jednání Evropské rady,

s ohledem na doporučení členů Rady zastupujících členské státy, jejichž měnou je euro,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 1. ledna 1999 byla zahájena třetí etapa hospodářské a měnové unie (dále jen „HMU“). Rada v rozhodnutí 98/317/ES⁽¹⁾ na svém zasedání na úrovni hlav států nebo předsedů vlád konaném v Bruselu dne 3. května 1998 rozhodla, že Belgie, Německo, Španělsko, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko a Finsko splnily podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 1999.

(2) Rozhodnutím 2000/427/ES⁽²⁾ Rada rozhodla, že Řecko splnilo podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2001. Rozhodnutím 2006/495/ES⁽³⁾ Rada rozhodla, že Slovinsko splnilo podmínky nezbytné pro

přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2007. Rozhodnutími 2007/503/ES⁽⁴⁾ a 2007/504/ES⁽⁵⁾ Rada rozhodla, že Kypr a Malta splnily podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2008. Rozhodnutím 2008/608/ES⁽⁶⁾ Rada rozhodla, že Slovensko splnilo podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2009.

(3) Spojené království v souladu s odstavcem 1 Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství oznámilo Radě, že nemá v úmyslu vstoupit do třetí etapy HMU ke dni 1. ledna 1999. Toto oznámení se od té doby nezměnilo. V souladu s odstavcem 1 Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Dánska připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství a v souladu s rozhodnutím, jež přijaly hlavy států nebo předsedové vlád v Edinburghu v prosinci 1992, oznámilo Dánsko Radě, že se nezúčastní třetí etapy HMU. Dánsko nepožádalo o zahájení postupu podle čl. 140 odst. 2 Smlouvy.

(4) Na Švédsko se na základě rozhodnutí 98/317/ES vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy. V souladu s článkem 4 aktu o přistoupení z roku 2003 se na Českou republiku, Estonsko, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko a Polsko vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy. V souladu s článkem 5 aktu o přistoupení z roku 2005 se na Bulharsko a Rumunsko vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy.

(5) Evropská centrální banka (dále jen „ECB“) byla založena dne 1. července 1998. Evropský měnový systém byl nahrazen mechanismem směnných kurzů, jehož vytvoření bylo dohodnuto usnesením Evropské rady ze dne 16. června 1997 o zřízení mechanismu směnných

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. L 167, 7.7.2000, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 195, 15.7.2006, s. 25.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 186, 18.7.2007, s. 29.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 186, 18.7.2007, s. 32.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 195, 24.7.2008, s. 24.

kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie ⁽¹⁾. Postupy používané v rámci mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie (ERM II) byly upraveny v Dohodě mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu o provozních postupech mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie, ze dne 16. března 2006 ⁽²⁾.

- (6) V čl. 140 odst. 2 Smlouvy je stanoven postup pro zrušení výjimky dotyčných členských států. Alespoň jednou za dva roky, nebo na žádost členského státu, na který se vztahuje výjimka, Komise a ECB podávají Radě zprávu postupem podle čl. 140 odst. 1 Smlouvy. Poslední pravidelné konvergenční zprávy Komise a ECB byly přijaty v květnu 2010.
- (7) Vnitrostátní právní předpisy členských států, včetně statutů jejich národních centrálních bank, se podle potřeby upraví, aby byla zajištěna jejich slučitelnost s články 130 a 131 Smlouvy a se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB a ECB“). Zprávy Komise a ECB poskytují podrobné posouzení slučitelnosti právních předpisů Estonska s články 130 a 131 Smlouvy a se statutem ESCB a ECB.
- (8) Podle článku 1 protokolu č. 13 o kritériích konvergence (dále jen „protokol“) se kritériem cenové stability, jak je uvedeno v čl. 140 odst. 1 první odrážce Smlouvy, rozumí, že členský stát vykazuje dlouhodobě udržitelnou cenovou stabilitu a že jeho průměrná míra inflace měřená v průběhu jednoho roku před šetřením nepřekračuje o více než 1,5 procentního bodu míru inflace nejvýše tří členských států, které v oblasti cenové stability dosáhly nejlepších výsledků. Pro účely kritéria cenové stability se inflace měří pomocí harmonizovaných indexů spotřebitelských cen (HISC), definovaných nařízením Rady (ES) č. 2494/95 ze dne 23. října 1995 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen ⁽³⁾. K posouzení kritéria cenové stability byla změřena inflace členského státu pomocí procentuální změny aritmetického průměru 12 měsíčních indexů ve srovnání s aritmetickým průměrem 12 měsíčních indexů za předchozí období. Ve zprávách Komise a ECB se hodnotila referenční hodnota vypočítaná jako jednoduchý aritmetický průměr míry inflace tří členských států, které dosáhly nejlepších výsledků v oblasti cenové stability, plus 1,5 procentního bodu.

Ve jednoletém období, které skončilo v březnu 2010, byla vypočítaná referenční hodnota 1,0 procento a jako tři členské státy, které dosáhly nejlepších výsledků v oblasti cenové stability, byly použity Portugalsko

s mírou inflace -0,8, Estonsko s mírou inflace -0,7 a Belgie s mírou inflace -0,1 procenta. Za současné ekonomické situace, která se vyznačuje rozsáhlým společným negativním šokem, kdy velké množství zemí čelí obdobím negativní míry inflace, se zdá být oprávněné vyloučit ze skupiny států s nejlepšími výsledky ty země, jejichž průměrná míra inflace je výrazně vzdálená od průměru eurozóny (0,3 % v březnu 2010) – v souladu s předchozí konvergenční zprávou z roku 2004 – jelikož země, které jsou takto vzdálené od průměru, nemohou být rozumně považovány za země s nejlepšími výsledky v oblasti cenové stability a zahrnutí těchto zemí by silně ovlivnilo referenční hodnotu, a tím spravedlnost kritéria. V březnu 2010 tak bylo vyloučeno Irsko jako jediná země, jejíž průměrná míra inflace za dvanáct měsíců (-2,3 % v březnu 2010) se výrazně odchylovala od průměru eurozóny a ostatních členských států, zejména v důsledku silného hospodářského poklesu.

- (9) Podle článku 2 protokolu se kritériem stavu veřejných financí, jak je uvedeno v čl. 140 odst. 1 druhé odrážce Smlouvy, rozumí, že v době šetření se na členský stát nevztahuje rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 6 Smlouvy o existenci nadměrného schodku.
- (10) Podle článku 3 protokolu o kritériích konvergence, připojeného ke Smlouvě, se kritériem účasti v mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému, jak je uvedeno v čl. 140 odst. 1 třetí odrážce Smlouvy, rozumí, že členský stát alespoň po dobu posledních dvou let před šetřením dodržoval normální fluktuální rozpětí stanovené mechanismem směnných kurzů (ERM) Evropského měnového systému, aniž by byl směnný kurz vystaven silným tlakům. Zejména pak nesměl členský stát v tomto období z vlastního podnětu devalvovat dvoustranný střední kurz své měny vůči euru. Od 1. ledna 1999 poskytuje ERM II rámec pro posuzování plnění kritéria směnného kurzu. Komise a ECB při posuzování plnění tohoto kritéria ve svých zprávách zkoumaly dvouleté období, jež skončilo 23. dubna 2010.
- (11) Podle článku 4 protokolu se kritériem konvergence úrokových sazeb, jak je uvedeno v čl. 140 odst. 1 čtvrté odrážce Smlouvy, rozumí, že v průběhu jednoho roku před šetřením průměrná dlouhodobá nominální úroková sazba členského státu nepřekračovala o více než 2 procentní body úrokovou sazbu nejvýše tří členských států, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků. Pro účely kritéria konvergence úrokových sazeb byly použity srovnatelné úrokové sazby desetiletých reprezentativních státních dluhopisů. Estonsko, které bylo v březnu 2010 jedním z členských států s nejlepšími výsledky v oblasti cenové stability, nemá harmonizované reprezentativní dlouhodobé státní dluhopisy nebo jiné srovnatelné cenné papíry, které by bylo možno pro výpočet referenční hodnoty použít. Proto se v souladu s ustanovením protokolu (který odkazuje na „nejvýše tři členské státy, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků“) k posouzení plnění kritéria

⁽¹⁾ Úř. věst. C 236, 2.8.1997, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. C 73, 25.3.2006, s. 21.

⁽³⁾ Úř. věst. L 257, 27.10.1995, s. 1.

úrokových sazeb ve zprávách Komise a ECB hodnotila referenční hodnota vypočítaná jako jednoduchý aritmetický průměr dlouhodobých nominálních úrokových sazeb ostatních dvou členských států, které dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků, plus dva procentní body. Na tomto základě byla referenční hodnota v jednoletém období, které skončilo v březnu 2010, určena jako průměr míry inflace v Portugalsku (4,2 %) a Belgii (3,8 %) plus dva procentní body a činila 6,0 procent.

- (12) Podle článku 5 protokolu má statistické údaje použité při současném posouzení plnění kritérií konvergence poskytnout Komise. Údaje pro přípravu tohoto rozhodnutí Komise poskytla. Rozpočtové údaje poskytla Komise poté, co členské státy do 1. dubna 2010 podaly zprávu v souladu s nařízením Rady (ES) č. 479/2009 ze dne 25. května 2009 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství⁽¹⁾.
- (13) Na základě zpráv předložených Komisí a ECB o pokroku, jehož Estonsko dosáhlo při plnění svých závazků týkajících se uskutečňování hospodářské a měnové unie, dospěla Komise k závěru, že:
- a) Vnitrostátní právní předpisy Estonska, včetně statutu národní centrální banky, jsou slučitelné s články 130 a 131 Smlouvy a se statutem ESCB a ECB.
- b) Pokud jde o to, jak Estonsko plní konvergenční kritéria uvedená ve čtyřech odrážkách čl. 140 odst. 1 Smlouvy:
- průměrná inflace v Estonsku v roce, který skončil v březnu 2010, činila -0,7 procenta, což je výrazně méně než referenční hodnota, a i v následujících měsících pravděpodobně zůstane pod referenční hodnotou,
  - na Estonsko se nevztahuje žádné rozhodnutí Rady o existenci nadměrného schodku a v roce 2009 zde schodek rozpočtu činil 1,7 % HDP,
  - Estonsko je členem ERM II ode dne 28. června 2004; ve dvouletém období, které skončilo dne 23. dubna 2010, nebyl na estonskou korunu

vyvinut silný tlak a během své účasti se estonská koruna neodchýlila od středního kurzu ERM II,

- v Estonsku nejsou v důsledku velmi nízké úrovně veřejného dluhu dostupné reprezentativní dlouhodobé státní dluhopisy nebo jiné srovnatelné cenné papíry, které se používají pro posouzení stálosti konvergence projevující se v dlouhodobých úrokových sazbách. Zatímco v době vrcholící krize vnímání rizika vůči Estonsku na finančních trzích vzrostlo, jeho vývoj v průběhu referenčního období, jakož i obecnější hodnocení stálosti konvergence, včetně zaznamenané fiskální politiky a srovnatelně pružnějšího hospodářství Estonska, dávají za pravdu kladnému hodnocení Estonska při plnění kritéria dlouhodobých úrokových sazeb.

- c) Na základě hodnocení slučitelnosti právních předpisů a splnění konvergenčních kritérií a s přihlédnutím k dalším faktorům Estonsko splňuje podmínky pro přijetí eura.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Estonsko splňuje podmínky nezbytné pro přijetí eura. Výjimka ve vztahu k Estonsku uvedená v článku 4 aktu o přistoupení z roku 2003 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2011.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 13. července 2010.

Za Radu
předseda
D. REYNERS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 1.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS